

mærkninger angaaende Redningsvæsenet. Hvorvidt der er Grund til at ansætte Mand- skab ved den foreslaaede Station ved Serup, er noget, der ikke har været forhandlet om i Udvalget, men det kan jo ske. Det ærede Medlem for Eisted, der har foreslaaet Strandvagter, har vistnok i den Henjænde Tilslutning fra adskillige Sider, for saa vidt det lader sig gennemføre. Jeg antager ikke, at Finansudvalget fra sin Side vilde gøre Modstand derimod.

Endelig har jeg at sige til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage), at jeg ganske vist maa have taget Munden for fuld ved at sige, at hele Folketinget vilde gaa med til det i Fjor i Fællesudvalget stillede Forslag om en Statssubvention af 60,000 Kr. til endnu en Esbjærgroute. Det ærede Medlem for sit Vedkommende slutter sig jo nemlig ikke dertil. Men jeg maa da ogsaa tilføje, at jeg for mit Vedkommende vistnok ingenlunde betragter disse Stats- subventioner som noget glædeligt og ønskeligt; tværtimod, det vilde utvivlsomt være ulige bedre, om disse vigtige Samfærdsels- linier kunde betjenes uden nogen som helst Subvention. Men da Forholdene nu en Gang have stillet sig saaledes, at vi ere komne ind paa den Vej, og da det maa anses for givet, at vi i alt Fald foreløbig ere nødsagede til at fortsætte, saa er det i fælles Interesse, at det, der opnaas, er saa godt og fyldestgørende som muligt. Der var i Fjor en Forudsætning, at en Subvention af 60,000 Kr. vilde være tilstrækkelig. Det blev den Gang endog meddelt, at der fore- laa et Tilbud fra et privat Selskab om at etablere en Linie paa disse Vilkaar. Ud- valget er gaaet ud fra, at for en lignende Sum maatte det kunne ske ogsaa i Aar. Hvis det imidlertid skulde vise sig, at der krævedes en væsentlig højere Subvention, vil man i enhver Henjænde staa frit over for Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af at yde en saadan.

S. Sørensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre til den højt- ærede Landbrugsminister. Det, jeg udtalte angaaende Forsøget med Sanddæmperen ved Østby Strand, gaar netop i samme Retning som det, den ærede Landbrugsminister nu ud- talte, idet jeg dog fremhævede, at det var kun et Forsøg, hvorimod man havde Er- faring for, at der virkelig kunde hjælpes ved et Dige. Skulde derfor Forsøget med Sand- dæmperen falde uheldigt ud, kunde man jo senere hjælpe ved at bygge et Dige. Men jeg an- befalede i øvrigt Tinget at vedtage det af Landbrugsministeren her forelagte Forslag.

N. Nielsen: Idet jeg takker den højt- ærede Minister og den ærede Ordfører for de saaldne Udtalelser, vil jeg dog gerne endnu fremhætte et Par Bemærkninger angaaende Mergeltransporten. Jeg har ikke paa For- haand været blind for, at den Indstilling, der er gjort, er en venlig Indstilling, idet Udvalget jo har fulgt Hedeselskabets Anvis- ning og for saa vidt takker jeg derfor. Det, jeg vil gøre gældende, er simpelthen det, at Forslaget alligevel vil have til Følge, at Jorddyrelsen vil blive for stor for Mergelfor- brugerne, og hvis man tænkte sig, at man stod paa bar Bund og skulde begynde paa Anlægget, vilde det næppe paa de her givne Betingelser være kommet i Stand paa flere af de Steder, hvor der nu er Losseplads for Mergel. Jeg skal selvfølgelig ikke deraf slutte, at selv om Fragten nu forhøjes til $\frac{1}{3}$ af hele Fragten, som her foreslaaet, saa vil der aldeles ikke blive Mergeltransport, men jeg frygter for, at det vil indskrænke Brugen af Mergel saa meget, at der vil blive mindre Fremgang, ja, rimeligvis Nedgang i Hedebyrktningen, hvilket jo er uheldigt, da den har stor økonomisk Betydning for Landet. For- holdet er jo det, at der nu er foreslaaet Be- taling af $\frac{1}{3}$ af Fragten, medens man tidli- gere kun har betalt $\frac{1}{6}$. Jeg vil derfor endnu, inden vi slutte denne Forhandling, ved Siden af at takke for de velvillige Udtalelser, der ere saaldne her, tillige henstille, at de ogsaa maa føre til, at man virkelig kommer ned med den Fragt, der bliver fordret af de ved- kommende. Det er ikke alene Fragten, der fordyrer Mergelen; men denne skal jo ogsaa købes, og derhos maa Sporanlæg og Losse- plads betales ekstra. Jeg vil altsaa henstille alt dette til velvillig Overvejelse, saa at man, som jeg sagde før, kommer noget nærmere til det, der har været den bestaaende Ordning tidligere, altsaa ikke til $\frac{1}{3}$, men til $\frac{1}{6}$ af Fragten. Man kan vel ikke her sætte noget bestemt, men dog noget, der rækker hen imod dette, og gøres det, er man sikker paa, at Udviklingen vil komme til at gaa i det gamle Spør, medens derimod en Forhøjelse, særlig en stor Forhøjelse, vil mere eller mindre hemme den Udvikling, der er i Gang, og vanskeliggøre en ny Udvikling, som vi jo dog alle ere enige om vil være til Gavn for det hele og store.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag Nr. 25 paa Udval- gets Liste til § 18 af Landbrugsmini-